Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►B ►M1 **DELEGOVANÉ ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2015/2290**

z 5. júna 2015

o dočasnej rovnocennosti režimov solventnosti platných v Austrálii, na Bermudách, v Brazílii, Kanade, Mexiku a Spojených štátoch a uplatniteľných na poisťovne a zaisťovne s ústredím v uvedených krajinách ◄

(Ú. v. EÚ L 323, 9.12.2015, s. 22)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►M1	Delegované rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/309 z 26. novembra 2015	L 58	50	4.3.2016

Opravené a doplnené:

►C1 Korigendum, Ú. v. EÚ L 328, 12.12.2015, s. 126 (2015/2290)

▼B

▼M1

DELEGOVANÉ ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2015/2290

z 5. júna 2015

o dočasnej rovnocennosti režimov solventnosti platných v Austrálii, na Bermudách, v Brazílii, Kanade, Mexiku a Spojených štátoch a uplatniteľných na poisťovne a zaisťovne s ústredím v uvedených krajinách

▼B

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) ([1]), a najmä na jej článok 227 ods. 5,

keďže:

(1) Smernicou 2009/138/ES sa pre poisťovne a zaisťovne v Únii zavádza prudenciálny režim založený na rizikách. Smernica 2009/138/ES sa na poisťovateľov a zaisťovateľov v Únii začne v plnej miere uplatňovať od 1. januára 2016. Napriek tomu, že smernica 2009/138/ES sa bude v plnej miere uplatňovať až od 1. januára 2016, Komisia toto delegované rozhodnutie už môže prijať na základe článku 311 smernice 2009/138/ES.

(2) Článok 227 smernice 2009/138/ES sa týka rovnocennosti poisťovateľov z tretích krajín, ktorí sú súčasťou skupín s ústredím v Únii. Pozitívne stanovenie rovnocennosti podľa článku 227 smernice 2009/138/ES prostredníctvom delegovaného aktu Komisie umožňuje týmto skupinám, aby pri používaní odpočítavania a agregácie ako metódy konsolidácie pri predkladaní informácií za svoju skupinu zohľadňovali výpočet kapitálových požiadaviek a dostupného kapitálu (vlastné zdroje) podľa pravidiel jurisdikcií mimo Únie namiesto ich výpočtu na základe smernice 2009/138/ES na účely výpočtu požiadavky na solventnosť skupiny a použiteľných vlastných zdrojov.

(3) V odseku 5 článku 227 smernice 2009/138/ES sa upravuje stanovenie dočasnej rovnocennosti na pevne stanovené obdobie pre tretie krajiny, ktorých režimy solventnosti v oblasti poistenia spĺňajú určité kritériá. Stanovenie dočasnej rovnocennosti je platné na obdobie desiatich rokov a toto obdobie možno predĺžiť.

(4) Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov poskytol Komisii poradenstvo podľa článku 33 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1094/2010 ([2]), ktoré prispelo k posúdeniu tretích krajín podľa

([1]) Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1.

([2]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1094/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov), a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/79/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 48).

▼B

článku 227 ods. 5 smernice 2009/138/ES ([1]). Pokiaľ ide o Spojené štáty, dialóg v oblasti poistenia, ktorý sa začal v roku 2012 s cieľom dosiahnuť lepšie vzájomné pochopenie príslušných režimov regulácie a dohľadu v oblasti poistenia, predstavoval hlavný rámec pre vzájomnú výmenu informácií, čo viedlo k záverom dosiahnutým v tomto rozhodnutí.

(5) V prípade Austrálie kapitálové normy životného a všeobecného poistenia (LAGIC) [prudenciálna norma všeobecného poistenia (GPS) 110: Kapitálová primeranosť, prudenciálne normy životného poistenia (LPS) 110: Kapitálová primeranosť] požadujú, aby poisťovatelia vypočítali kapitálové náklady na poistné riziko, riziko koncentrácie poistenia, riziko spojené s aktívami, riziko koncentrácie aktív, operačné riziko a prínos agregácie. Používa sa prístup založený na celkovej súvahe. Existuje požiadavka minimálneho kapitálu [prudenciálna kapitálová požiadavka (PCR)]; poisťovatelia môžu takisto požadovať, aby sa zriadil postup posudzovania primeranosti interného kapitálu (ICAAP), v ktorom sa stanovia opatrenia na nápravu v prípade poklesu kapitálu prostredníctvom stanovených bodov nad rámec jeho prudenciálnej kapitálovej požiadavky (PCR). Poisťovatelia poskytujúci neživotné poistenie môžu používať vnútorné modely, ktoré podliehajú schváleniu Austrálskym prudenciálnym regulačným orgánom (ďalej len „APRA“). V normách GPS 220 a LPS 220 (riadenie rizika) sa vyžaduje rámec riadenia rizík, ktorý musí zahŕňať minimálne stratégiu riadenia rizík opisujúcu politiky riadenia rizík, postupy, zodpovednosť za riadenie a vnútorné kontroly. Poisťovatelia musia predkladať APRA informácie o svojej solventnosti, finančnej situácii, finančnej výkonnosti, kapitálovej primeranosti, investíciách, aktívach a koncentráciách aktív, údaje o poistnom a poistných nárokoch, technických rezervách a podsúvahových záväzkoch. Podľa zákona o obchodných spoločnostiach z roku 2001 sú spoločnosti povinné pripraviť ročné finančné správy a predložiť ich Austrálskej komisii pre cenné papiere a investície. Pre poisťovateľov poskytujúcich životné poistenie, neživotné poistenie, ako aj pre skupiny poisťovní platia ďalšie povinnosti zverejňovať údaje týkajúce sa riadenia kapitálu a kapitálovej primeranosti. APRA si môže vymieňať informácie s ostatnými orgánmi finančného dohľadu; je zmluvnou stranou multilaterálneho memoranda o porozumení týkajúceho sa spolupráce a výmeny informácií Medzinárodného združenia orgánov dohľadu nad poistením (Multilateral Memorandum of Understanding on Cooperation and Information Exchange of the International Association of Insurance Supervisors) (ďalej len „IAIS MMoU“) a uzatvorila memorandá o porozumení so zahraničnými orgánmi dohľadu Únie (vrátane viacerých orgánov dohľadu Únie). APRA je samostatne zodpovedná

([1]) Analýza rovnocennosti Brazílie zo strany EIOPA, 10. marca 2015.
Posúdenie rovnocennosti Bermúd zo strany EIOPA, 9. marca 2015.
Analýza rovnocennosti Kanady zo strany EIOPA, 28. januára 2015.
Analýza rovnocennosti Austrálie zo strany EIOPA, 16. júla 2013.
Analýza rovnocennosti Mexika zo strany EIOPA, 16. júla 2013.

▼B

za prudenciálnu reguláciu poisťovateľov a za dohľad nad nimi; len APRA môže povoliť subjektu vykonávať poisťovacie činnosti v Austrálii. APRA má právomoc vydávať prudenciálne normy, ktoré majú účinnosť zákona. Žiadny súčasný alebo bývalý zamestnanec úradu APRA nesmie zverejniť dôverné informácie získané pri výkone povinností alebo funkcie, inak mu hrozia sankcie podľa zákona. Zverejňovanie informácií pred súdom je prísne obmedzené.

(6) Na Bermudách sa v zákone o poistení stanovujú dve kapitálové požiadavky, ktoré sa vzťahujú na iných poisťovateľov než kaptívne poisťovne ([1]), a to: minimálna miera solventnosti (Minimum Solvency Margin, MSM) a prísnejšia kapitálová požiadavka (Enhanced Capital Requirement, ECR), ktoré sú uplatniteľné na komerčných poskytovateľov životného a neživotného poistenia. Prísnejšia kapitálová požiadavka sa stanovuje z príslušnej základnej kapitálovej požiadavky na solventnosť (BSCR) podľa štandardného vzorca alebo schváleného modelu interného kapitálu poisťovateľa za predpokladu, že prísnejšia kapitálová požiadavka sa rovná aspoň minimálnej miere solventnosti poisťovateľa. Základná kapitálová požiadavka na solventnosť zahŕňa tieto riziká: kreditné riziko, riziko kreditného rozpätia, trhové riziko, rizikovú prirážku, riziko tvorby rezerv, úrokové riziko, katastrofické riziko a operačné riziko. Ako včasné varovanie prahovej hodnoty solventnosti sa používa cieľová úroveň kapitálu 120 % prísnejšej kapitálovej požiadavky. Kvalifikačné kapitálové pravidlá pre jednotlivé kategórie poisťovateľov sú odlišné. Zákon o poistení zahŕňa aj ustanovenia o povinnosti poisťovní a zaisťovní predkladať správy o svojej solventnosti. Bermudský menový úrad (Bermudan Monetary Authority, BMA) je nezávislý orgán v oblasti regulácie a dohľadu. Väčšina bermudských poisťovateľov má povinnosť vypracovať dodatočnú účtovnú závierku v súlade s medzinárodnými štandardmi finančného výkazníctva; poisťovatelia môžu inak použiť akékoľvek všeobecne prijímané účtovné zásady uznané Bermudským menovým úradom. Poisťovatelia musia uverejniť svoju účtovnú závierku, ktorá obsahuje kvantitatívne a kvalitatívne informácie. Bermudský menový úrad môže uzatvárať dohody a vymieňať si informácie so zahraničnými orgánmi dohľadu; je zmluvnou stranou IAIS MMoU. Bermudský menový úrad je viazaný zákonom o mlčanlivosti, v ktorom sa požaduje, aby sa všetky informácie týkajúce sa obchodu, záležitostí dohľadu nad finančnými inštitúciami alebo osôb, s ktorými prichádzajú do styku, ktoré získali zamestnanci BMA, považovali za dôverné.

(7) V Brazílii sa v zákonnej vyhláške č. 73/1966 stanovuje, že s cieľom zaručiť všetky svoje povinnosti stanovujú poisťovatelia

([1]) V zákone o poistení sa stanovujú rôzne kategórie poisťovateľov, ktorí podliehajú rôznym súborom pravidiel. Osobitnú kategóriu poisťovateľov, ktorí neboli zahrnutí do posúdenia orgánom EIOPA a nie sú predmetom tohto aktu, predstavujú kaptívne poisťovne.

▼B

technické rezervy, špeciálne fondy a ustanovenia v súlade s kritériami stanovenými Národnou radou súkromného poistenia (National Council of Private Insurance, CNSP). Podľa uznesenia CNSP 316 je požadovaný minimálny kapitál (Minimum Capital Required, CMR) vyšší než základný kapitál a rizikový kapitál. Základný kapitál je pevne stanovená suma viazaná na druh subjektu a regióny, v ktorých má subjekt povolenie pôsobiť, ako aj na rizikový kapitál, ktorý je súčtom kapitálových požiadaviek pre upisovacie, kreditné, operačné a trhové riziká. Pre väčšinu poisťovateľov je rizikový kapitál vyšší ako základný kapitál, teda predstavuje požadovaný minimálny kapitál. V uznesení CNSP 3162/2014 sa stanovujú pravidlá pre používanie vnútorného modelu ako alternatívy k štandardnému vzorcu na výpočet požadovaného minimálneho kapitálu. Existujú minimálne požiadavky uplatniteľné na správu a riadenie podnikov. Poisťovatelia musia mať vnútornú kontrolu nad svojimi činnosťami, informačnými systémami a dodržiavaním právnych požiadaviek. Za dohľad nad brazílskym sektorom poistenia je zodpovedný úrad Superintendência de Seguros Privados (ďalej len „SUSEP“). SUSEP pôsobí pod ministerstvom financií ako výkonný orgán v prípade nariadení stanovených Národnou radou súkromného poistenia. Jeho riadiaca rada je nezávislý orgán, ktorý stanovuje všeobecné politiky SUSEP pre reguláciu a dodržiavanie uznesení Národnej rady súkromného poistenia v rámci svojej oblasti právomoci. Poisťovatelia sú povinní mesačne predkladať SUSEP údaje o kapitáli, aktívach, záväzkoch, príjmoch a výdavkoch a štvrťročne aj podrobné údaje o operáciách, súvahách a výkaze ziskov a strát; poisťovatelia musia uverejniť svoju účtovnú závierku, ktorá obsahuje kvantitatívne a kvalitatívne informácie. SUSEP môže uzatvárať dohody a vymieňať si informácie so zahraničnými orgánmi dohľadu; je zmluvnou stranou IAIS MMoU. Informácie sa môžu použiť iba na účely dohľadu v rámci funkcií dohľadu SUSEP. Ďalšie informácie získané od iného orgánu sa používajú len na účely uvedenej žiadosti. Zamestnanci a bývalí zamestnanci SUSEP sú na základe zákona povinní zachovávať mlčanlivosť.

(8) V Kanade sa na základe zákona o poisťovniach vyžaduje, aby poisťovatelia udržiavali primeraný kapitál. V usmerneniach vydávaných úradom inšpektora pre finančné inštitúcie (Office of the Superintendent of Financial Institutions, OSFI) sa stanovujú podrobné normy. Príslušné kapitálové požiadavky na poisťovateľov predstavujú minimálne požiadavky na udržiavanie kapitálu a prebytku (Minimum Continuing Capital and Surplus Requirement, MCCSR) (usmernenie MCCSR) pre poisťovateľov poskytujúcich životné poistenie a test minimálneho kapitálu (Minimum Capital Test, MCT) (usmernenie MCT) pre poisťovateľov poskytujúcich neživotné poistenie. V obidvoch usmerneniach – MCCSR i MCT – sa riešia riziká týkajúce sa súvahových a podsúvahových aktív a záväzkov. Poisťovatelia poskytujúci neživotné poistenie sú povinní držať kapitál presahujúci 100 % MCT, zatiaľ čo poisťovatelia poskytujúci životné poistenie sú

▼B

povinní držať kapitál presahujúci 120 % MCCSR. Pod uvedenými úrovňami nemôžu poisťovatelia vykonávať svoju činnosť. Okrem uvedených požiadaviek úroveň cieľového kapitálu na účely dohľadu predstavuje 150 % MCT pre poisťovateľov poskytujúcich neživotné poistenie a 150 % MCCSR pre poisťovateľov poskytujúcich životné poistenie. Kapitálové požiadavky sa počítajú podľa štandardného vzorca; použitie vnútorných modelov je povolené len vo veľmi obmedzených prípadoch. Poisťovatelia sú takisto povinní stanoviť mieru cieľového interného kapitálu na základe vlastného posúdenia rizika a solventnosti (ORSA) vrátane nepredpísaných stresových testov, v ktorých sa zohľadňujú špecifické vlastnosti poisťovateľa. Úrad inšpektora pre finančné inštitúcie (ďalej len „OSFI“), kanadský orgán dohľadu nad poistením, je nezávislou federálnou agentúrou so samostatným financovaním. Každý regulovaný poisťovateľ je povinný predložiť úradu OSFI ročnú účtovnú závierku overenú audítorom, ako aj doplňujúce informácie, a to spolu s audítorskou správou, správou vymenovaného aktuára a správou o dynamickom testovaní kapitálovej primeranosti, v ktorej zhrnie výsledky rôznych stresových testov a štvrťročné záznamy o kapitálovej pozícii. Poisťovatelia sú takisto povinní pripraviť a na požiadanie sprístupniť ročné vlastné posúdenie rizika a solventnosti so stanovením cieľa interného kapitálu. OSFI môže uzatvárať dohody a vymieňať si informácie so zahraničnými orgánmi dohľadu; pristúpil k IAIS MMoU v júli 2012. OSFI je viazaný zákonom o mlčanlivosti, v ktorom sa požaduje, aby sa všetky informácie týkajúce sa obchodu, záležitostí dohľadu nad finančnými inštitúciami alebo osôb, s ktorými prichádzajú do styku, ktoré získali zamestnanci OSFI, považovali za dôverné.

(9) V Mexiku zákon, v ktorom sa stanovuje revidovaný prudenciálny rámec poistenia, Ley de instituciones de Seguros y de fianzas (ďalej len „LISF“), nadobudol účinnosť 4. apríla 2015. V rámci LISF sa uplatňuje požiadavka kapitálovej solventnosti (Solvency Capital Requirement, SCR) ktorá sa vzťahuje na upisovacie a finančné riziká, ako aj na riziká protistrany. Stresové testovanie sa uskutočňuje aspoň raz za rok (dynamické skúšky solventnosti). Mexický režim umožňuje používanie štandardného vzorca alebo vnútorného modelu na výpočet požiadavky kapitálovej solventnosti. Za dohľad nad poisťovateľmi poskytujúcimi životné a neživotné poistenie v Mexiku je zodpovedný úrad Comisión Nacional de Seguros y fianzas (ďalej len „CNSF“); má nezávislú právomoc vydávať alebo odoberať povolenia poisťovniam a aspoň raz za rok vykonáva stresové testy. Poisťovatelia musia aspoň raz za štvrťrok predkladať úradu CNSF údaje o svojej organizácii, operáciách, účtovníctve, investíciách a kapitáli; musia informovať aj o svojich cieľoch, politikách a postupoch pri zadržiavaní, presune alebo zmierňovaní rizík a musia uverejňovať kvantitatívne a kvalitatívne informácie o svojich operáciách, technickej a finančnej situácii a rizikách. CNSF môže spolupracovať so

▼B

zahraničnými orgánmi dohľadu a vymieňať si s nimi informácie, ak existuje dohoda o výmene informácií; uzavretých je niekoľko takýchto dohôd a CNSF v roku 2010 požiadal o pripojenie k IAIS MMoU. Ak medzi CNSF a zahraničným orgánom dohľadu existuje dohoda o výmene informácií, pred zverejnením informácií, ktoré poskytol zahraničný orgán dohľadu, musí CNSF požiadať uvedený orgán o súhlas. Žiadna osoba, ktorá je alebo bola zamestnancom CNSF, nemôže zverejniť dôverné informácie; požiadavky služobného tajomstva sú stanovené vo vnútroštátnom zákone a akékoľvek porušenie služobného tajomstva má za následok sankcie.

(10) V Spojených štátoch je regulácia a dohľad v oblasti poistenia a zaistenia v podstate vecou jednotlivých štátov. Poisťovatelia musia dodržiavať príslušné zákony každého štátu, v ktorom uzatvárajú poistné zmluvy, pričom dohľad nad poisťovníctvom je v rukách nezávislých štátnych orgánov dohľadu spadajúcich pod komisárov pre poistenie. Požiadavky štátov týkajúce sa kapitálovej primeranosti vychádzajú zo vzorového zákona rizikového kapitálu Národnej asociácie komisárov pre poistenie (National Association of Insurance Commissioners, NAIC), ktorý prijali všetky štáty. Štandardný vzorec rizikového kapitálu sa vzťahuje na väčšinu závažných rizík pre každý primárny druh poistenia (životné poistenie, majetkové a úrazové poistenie a zdravotné poistenie), čo umožňuje používanie vnútorných modelov pre špecifické výrobky a rizikové moduly. Rizikový kapitál sa vypočítava pomocou koeficientov na rôzne položky, ako sú aktíva, poistné, nároky, výdavky a rezervy. Existujú štyri úrovne kvantitatívnych kapitálových požiadaviek s rozdielnymi zásahmi orgánov dohľadu v každom prípade: činnosti na úrovni spoločnosti, na úrovni regulačných opatrení, na úrovni oprávnenej kontroly a na úrovni povinnej kontroly. Spojené štáty majú režim vlastného posúdenia rizika a solventnosti, ktorý je podobný režimu v rámci smernice Solventnosť II. Pokiaľ ide o predkladanie informácií a transparentnosť, existujú štandardizované požiadavky na predkladanie informácií, ktoré zahŕňajú najmä: činnosť a výkonnosť, rizikový profil, metódy oceňovania a použité predpoklady, kapitálové požiadavky a riadenie. Účtovné závierky vrátane poistno-matematického stanoviska a stanoviska audítora sa zverejňujú. Štátni komisári pre poistenie si môžu vymieňať dôverné informácie so zahraničnými orgánmi dohľadu za predpokladu, že príjemca súhlasí so zachovaním dôvernosti uvedených informácií. Takisto môžu uzatvárať dohody upravujúce výmenu a používanie dôverných informácií. Medzi orgánmi dohľadu Únie a štátnymi úradmi na ochranu poistenia sa podpísalo niekoľko memoránd o porozumení týkajúcich sa výmeny informácií; viaceré štátne úrady na ochranu poistenia sú zmluvnými stranami IAIS MMoU, a niekoľko ďalších úradov nedávno požiadalo o pristúpenie k uvedenému memorandu. V požiadavkách dôvernosti začlenených do právnych predpisov štátu sa na základe vzorových zákonov NAIC stanovuje, že informácie, ktoré získajú, sú dôverné a že štátne orgány dohľadu musia zachovávať dôvernosť informácií získaných od zahraničných orgánov dohľadu. Na zamestnancov štátnych orgánov dohľadu sa vzťahujú povinnosti služobného tajomstva podľa právnych predpisov na štátnej úrovni.

▼B

(11) V nadväznosti na tieto posúdenia by sa režimy solventnosti tretích krajín, na ktoré sa vzťahuje toto rozhodnutie, mali považovať za spĺňajúce kritériá pre dočasnú rovnocennosť stanovené v článku 227 ods. 5 smernice 2009/138/ES s výnimkou pravidiel pre kaptívne poisťovne na Bermudách, ktoré podliehajú inému regulačnému režimu.

(12) Pôvodné obdobie dočasnej rovnocennosti stanovené týmto rozhodnutím by malo byť desať rokov. Komisia však môže uskutočniť osobitné preskúmanie týkajúce sa individuálnej tretej krajiny alebo územia kedykoľvek aj mimo všeobecného preskúmania, ak vzhľadom na príslušný vývoj považuje za potrebné opätovne posúdiť rovnocennosť stanovenú na základe tohto rozhodnutia. Komisia by preto mala s technickou pomocou EIOPA aj naďalej monitorovať vývoj režimov platných v tretích krajinách, na ktoré sa vzťahuje toto rozhodnutie, ako aj plnenie podmienok, na základe ktorých sa toto rozhodnutie prijalo.

(13) Smernica 2009/138/ES sa uplatňuje od 1. januára 2016. Týmto rozhodnutím by sa preto mala od uvedeného dátumu udeliť aj dočasná rovnocennosť,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

▼M1

Článok 1

Režimy solventnosti platné v Austrálii, na Bermudách, v Brazílii, Kanade, Mexiku a Spojených štátoch a uplatniteľné na poisťovne a zaisťovne s ústredím v uvedených krajinách sa považujú za dočasne rovnocenné s režimom stanoveným v hlave I kapitole VI smernice 2009/138/ES.

▼B

Článok 2

Dočasná rovnocennosť sa udeľuje na obdobie 10 rokov od 1. januára 2016.

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.